

øvelse, hvis man ernærer sig som tryllekunstner. Det var altså beskrivelsen af at gå fra forfatningen til traktaten, og det synes jeg bliver gjort lidt mindre alvorligt. Mener hr. Svend Auken ikke, at det er tankevækkende?

Endelig vil jeg godt spørge [**Formanden:** Ja tak] – skal jeg lade være med at spørge? Det ville jeg ellers gerne.

Kl. 11:44

Formanden:

Der kommer en gang mere. Så er det ordføreren.

Kl. 11:44

Svend Auken (S):

Hvad angår Giscard d'Estaing, tror jeg, at spørgeren kan finde andre citater, som også er ganske interessante. Midt under mødet – eller var det dagen inden mødet – i juli sagde Giscard d'Estaing, at alt nu var ødelagt, med den her løsning var det hele faldet fra hinanden, projektet var sønderrevet og ødelagt. Men så kom han pludselig til at tænke på – jeg beundrer jo mænd, der stadig væk er aktive, det må jeg jo i en fremskreden alder – at det måske ikke var så heldigt af ham at sige, og så gik han over i den anden grøft og sagde: Næh, der er overhovedet ikke ændret noget som helst. Altså, om tirsdagen, nogle få dage før, var det hele ødelagt, og bagefter var der intet ændret i det.

Jeg tror, man gør klogt i – det er også et råd til spørgeren – at danne sig sin egen mening om den her sag.

Kl. 11:45

Formanden:

Så er det hr. Jens Borking for endnu en kort bemærkning.

Kl. 11:45

Jens Borking (EL):

Jeg har hæftet mig lidt ved bemærkningen om trylleriet. Den synes jeg er ret betegnende, men det kan være, vi er uenige om det.

Det andet, jeg vil spørge om, er, om det ikke gør et vist indtryk med diskussionen af, at mere end 40 områder nu overlægges til flertalsafgørelser – uanset juridiske fortolkninger. Jeg vil påstå, at ganske mange mennesker nok vil mene, at det på den ene eller anden måde betyder, at vi mister suveræniteten og vi mister indflydelse, da det jo er ganske klart, at det samlede Folketing og en befolkning kan mene et, men hvis et flertal i forskellige af de sammenhænge, hvor der er flertalsbeslutninger, beslutter noget andet, hjælper det os ikke. Det er lidt tænkt, men det er jo ikke mere tænkt, end at det sker i praksis.

Så der er altså tale om en suverænitetsafgivelse på den ene eller den anden led, som jeg mener at man bør give befolkningen ret til at forholde sig til. Altså, det er mere end 40 områder, der nu underlægges flertalsafgørelser, hvis den her såkaldte reformtraktat bliver gennemført.

Kl. 11:46

Formanden:

Så er det ordføreren.

Kl. 11:46

Svend Auken (S):

Spørgsmålet om flertalsafgørelser er bestemt et af de områder, vi skal gå grundigt igennem, og hvor vi skal gå grundigt til værks og tage hver enkelt for sig. Det er i øvrigt flere end 40 områder, og mange af dem er, som spørgeren ved, omfattet af de danske undtagelser. Andre er behæftet med, at man, hvis vitale interesser står på spil, har en såkaldt nødbremse, man kan trække i, hvis man er utilfreds.

Man har eksempelvis, når det drejer sig om det udenrigspolitiske samarbejde, tydeligt demonstreret – hvad jeg i øvrigt beklager – at det er et mellemstatsligt samarbejde, hvor flertalsafgørelser absolut er undtagelsen. Det er kun ved iværksættelse af forskellige fælles aktioner, opbygning af en udenrigstjeneste og andre spørgsmål.

Lad os endelig gå det igennem, det har spørgeren fuldstændig ret i. Lad os finkæmme det, og lad os se, om ikke billedet i virkeligheden er meget fornuftigt.

Hvis spørgeren har ret i, at vi massivt overdrager reel beslutningsmyndighed til andre lande, er det et stærkt argument for at tage en folkeafstemning. Hvis det derimod er min opfattelse af den foreløbige læsning, der står, vejer det ikke til den side. Men lad os undersøge det.

Kl. 11:48

Formanden:

Så er det hr. Jesper Langballe, der har en kort bemærkning til ordføreren.

Kl. 11:48

Jesper Langballe (DF):

Jeg synes, det er utroligt, når nu det er sådan, som den sidste ærede taler med de korte bemærkninger gjorde opmærksom på, at man går fra en national veto til flertalsafgørelser, hvordan kan der så overhovedet være nogen tvivl om, at der er tale om suverænitetsafgivelse?

Hr. Svend Auken sagde for lidt siden: Nu undersøger vi, om det er nødvendigt med en folkeafstemning. Hvorfor skal det være nødvendigt? Hvorfor skal det være noget, folketingets flertallet